

उद्योगधंदे, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
एकमेव मराठी
साप्ताहिक
स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक बुधवारी
प्रसिद्ध होते.
वर्गणीचे दर :
वार्षिक : ६ रु.
सहामाही : ३ रु.
किरकोळ : २ आ.
दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Reg. No. B. 3134. Licence No. 53.

वर्ष २२

पुणे, बुधवार तारीख १९ सप्टेंबर, १९५६

अंक ३८

विविध माहिती

नकलाकाराच्या कलेचा चित्रपट—सुप्रसिद्ध नकलाकार श्री. भांडे ह्यांनी आपल्या नकलांचे काही प्रयोग मुंबई येथे एकदोन ठिकाणी करून दाखविले. लोकमान्य टिळक, वीर सावरकर, इत्यादि महेश्वर व्यक्तींच्या नकला त्यांनी करून दाखविल्या. भारतीय सरकारच्या चित्रपट खात्यातर्फे त्यांच्या काही निवडक नकलांचे चित्रीकरण करण्यांत येणार आहे.

एंजिनांच्या निर्मितीत वाढ—चित्ररंजन रेल्वेएंजिनांच्या कारखान्यांत तयार झालेले ४०० वें एंजिन नुकतेच बाहेर पडले. गेल्या महिन्यांत कारखान्याने निर्मितीच्या बाबतीत उच्चांक गाठून १४ रेल्वे-एंजिने तयार केली. १९५४ साली कारखान्यांत दरमहा ६ रेल्वे-एंजिने तयार होत. १९५५ च्या मध्यापर्यंत ती १० होऊ लागली होती. उत्पादनाची गति हळुहळु वाढत आहे.

हैदराबाद येथील शेतकी कॉलेज—हैदराबाद येथील शेतकी कॉलेजचे नुकतेच उद्घाटन करण्यांत आले. त्याप्रसंगी बोलतांना शिक्षणमंत्री श्री. एकबोटे म्हणाले की, “पहिल्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या कालांत पुरेसे तंत्रज्ञ मिळाले नाहीत. दुसऱ्या कार्यक्रमाच्या अवधीत ४,००० शेतकी पदवीधरांची गरज लागेल.”

पाकिस्तानला कॅनडाची मदत—पाकिस्तानांत पडलेली अन्नधान्याची टंचाई भरून काढण्यासाठी कॅनडाने पाकिस्तानला २५,००० टन अन्नधान्य देण्याचे कबूल केले आहे. ह्या मदतीपैकी बहुतेक धान्य पूर्व पाकिस्तानांतच रवाना करण्यांत येईल. पूर्व पाकिस्तानांत धान्याच्या टंचाईमुळे लोकांनी दंगे केले होते.

चीनमध्ये जेट विमानांची निर्मिती—चीनमध्ये जेटवर चालणारी विमाने तयार करण्यांत आल्याचे वृत्त आहे. मात्र ही विमाने अद्याप प्रयोगावस्थेत असल्याचे सांगण्यांत येत आहे. विमानासंबंधीचा तपशील जाहीर करण्यांत आलेला नाही. पण चीनच्या सरकारने त्यांच्या बांधणीबद्दल आपली मान्यता दिली आहे.

कालव्यामधील नवे वाटाडे—गेल्या जुलै महिन्याच्या अखेर इजिप्तच्या सरकारने सुएझच्या कालव्याचे राष्ट्रीयीकरण केले. तेव्हापासून सरकारने कालव्यामधून जाणाऱ्या बोटींना मार्गदर्शन करण्यासाठी ५३ नवे वाटाडे कामावर घेतले आहेत. त्यांपैकी ५७ इजिप्शियन, ५ ग्रीक व १ इटालियन आहेत.

कृत्रिम चंद्राचे भ्रमण—पृथ्वीभोवती भ्रमण करणारा पहिला कृत्रिम चंद्र अमेरिकेत पुढील जानेवारीमध्ये तयार होईल आणि जुलै महिन्यानंतर त्याला अंतराळी फेऱ्यांत येईल, अशी माहिती प्रसिद्ध झाली आहे. पृथ्वीच्या परिबापासून १,५०० मैल

अंतरावर तो भ्रमण करील असा अंदाज आहे. त्यावर बसविण्यांत येणाऱ्या उपकरणांसह त्याचे वजन सुमारे २२ पौंड असेल.

खाणी-कामगारांसाठी घरे—भारतीय सरकारने कोळशाच्या खाणींत काम करणाऱ्या कामगारांसाठी घरे बांधण्याची एक योजना तयार केली आहे. योजनेप्रमाणे येत्या पांच-सहा वर्षांत खाणी-कामगारांसाठी दोन खोल्या असलेली ३०,००० घरे बांधण्यांत येणार आहेत. घरबांधणीसाठी लागणारा सर्व खर्च कामगार-हितसंवर्धन फंडांतून करण्यांत येणार आहे.

रेल्वे-कामगारांना वैद्यकीय मदत—१९५६-५७ सालांत भारतीय रेल्वे आपल्या नौकरवर्गाला वैद्यकीय मदत देण्यासाठी ४,३२,४८,००० रुपये खर्च करणार आहे. त्याशिवाय नवीन इस्पितळे, दवाखाने, इत्यादींसाठी ७३,१३,००० रुपये खर्च करण्यांत येणार आहेत, ते वेगळेच. वैद्यकीय मदतीची आंखणी करण्यासाठी खास सरकारी अधिकारी नेमण्यांत आला आहे.

बीर घेण्यामुळे फायदा—स्टॉकहोममधील विख्यात डॉ. जोसेफन ह्यांनी असे मत व्यक्त केले आहे की बीर ही रक्तदाबाच्या व हृदयविकाराच्या रोग्यांना औषधासारखी उपयोगी पडते. हृदयाच्या पेशींतील जादा असलेले पाणी बीरमुळे कमी होते व रोगी आनंदी रहाण्यास मदत होते असे त्यांचे म्हणणे आहे. अर्थात् मूळ रोग तीमुळे बरा होतो, असे मात्र नाही.

आयुर्विभ्याच्या नोकरांचे पगार—आयुर्विभा कॉर्पोरेशनच्या ३७,००० नोकरांपैकी कोणाच्याही पगारांत नवीन वेतन-श्रेणीमुळे कपात होणार नाही. उलट, एकपंचमांशापेक्षा अधिक नोकरांना मूळ पगारांत वाढच मिळेल. कॉर्पोरेशनला पगारासाठी दरमहा थावी लागणारी रक्कम ३१ लाख रु. होती. ती आतां ३२.५ लाख रुपये इतकी लागणार आहे.

हैदराबादमध्ये नव्या इमारती—आंध्र राज्याची राजधानी हैदराबादमध्ये रहाणार असल्याने तेथे कचेऱ्यांसाठी लागणाऱ्या जागांचा तुटवडा भासत आहे. रहाण्याच्या व कचेऱ्यांच्या जागेची टंचाई दूर करण्यासाठी आंध्र सरकारने नव्या इमारती बांधण्याचे ठरविले आहे. ह्या कामासाठी दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेत १५२ लाख रुपयांची तरतूद करण्यांत आली आहे.

मध्यप्रदेश सरकारासाठी विमाने—प्रांतपुनर्रचना अंमलांत आल्यावर अस्तित्वांत येणाऱ्या नव्या मध्यप्रदेश सरकारच्या सीयीसाठी काही विमाने ठेवण्यांत येणार आहेत. नवे राज्य विस्ताराने खूप मोठे असल्यामुळे दृष्टावळणासाठी त्यांची आवश्यकता वाढत आहे. विमानांच्या ताऱ्यांत एक हेलिकॉप्टरही असेल.

परराष्ट्रीय गंगाजळीत चिंताजनक घट

भारताची परदेशांतील येण्याची रक्कम आतां सुमारे ६०० कोटी रुपये आहे. पहिल्या पंचवार्षिक योजनेच्या काळांत येणें रक्कम ७३.१२ कोटी रुपयांनीं कमी झाली. दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या काळांत ती २०० कोटी रुपयांनीं कमी होईल, असा अंदाज आहे. पण, दुसऱ्या योजनेच्या पहिल्याच दोन महिन्यांत ह्या येण्यामध्ये २६.०६ कोटी रुपयांची घट झाली ! त्यानंतरच्या दोन महिन्यांत, म्हणजे जून व जुलैत मिळून, स्टर्लिंग बॅलेन्सेस ५३.७१ कोटी रुपयांनीं उतरले. परराष्ट्रीय गंगाजळीत ही स्टर्लिंग गंगाजळीच मोठी असल्याने, तिचेमधील उताराची भरपाई अन्यत्र झाली असण्याचा संभव नाही. ह्या चिंताजनक परिस्थितीकडे सरकार लक्ष पुरवीत असल्याचें अर्थमंत्र्यांनीं लोकसभेत सांगितलें.

आय. ए. एस. ची परीक्षा

आय. ए. एस. मध्ये तांतडीनें भरती करण्याकरितां घेण्यांत यावयाची परीक्षा भारतांत कित्येक शहरांतून २८ डिसेंबर रोजी घेण्यांत येईल. त्याबरोबर, लंडन आणि परदेशांतील २१ इतर ठिकाणे, येथेहि ती घेतली जाईल. भारताच्या वकिलातीतील उमेदवारांची त्यामुळे सोय होणार आहे. ह्या परिक्षेत उत्तीर्ण होणाऱ्या पहिल्या १५५ जणांची भरती केली जाईल.

इंदिरा संगीत विद्यापीठ

भारतातील प्राचीन आणि आधुनिक, व त्याचबरोबर पाश्चात्य संगीत शिक्षणाच्या सोयीसाठी लवकरच म्हणजे दुसऱ्याच्या मुहूर्तावर मध्यभारतांत एक संगीत विद्यापीठ स्थापन होणार असून त्याचें उद्घाटन सौ. इंदिरा गांधी या करणार आहेत. ह्या इंदिरा संगीत विद्यापीठासाठी खैरगढच्या राजवाड्याची १०० खोल्या असलेली इमारत खैरगढ संस्थानचे माजी प्रमुख आणि उपमंत्री राजा धिरेन्द्रहादूर सिंग यांनी देण्याचें ठरविलें आहे.

रस्ते सुधारण्यास १५ लाख रुपये

मुंबई, हैदराबाद, पेप्पु, मणिपूर आणि त्रिपुरा भागांतील रस्ते सुधारण्यासाठी एकूण १५,२४,९०० रु. भारत सरकारनें मंजूर केले असून यापैकी ४,०९,००० रु. हैदराबाद राज्यांतील भीर जिल्ह्यांत लहानमोठे पूल बांधण्याचे कामी आर्थिक साहाय्य म्हणून व मुंबई राज्यांत अबू विभागांत क्रॉस ड्रेनेज कामासाठी अधिकांत अधिक ५८,२०० रु. देण्यांत आले आहेत. शिवाय कच्छसाठी ७,२७,२०० रुपये खर्च देण्यांत येणार आहेत.

सोव्हिएटचें नवें जहाज

सोव्हिएट रशियानें आतां एका जहाजनिर्मितीस प्रारंभ केला आहे. या जहाजाला फक्त पांच ऑस अणुशक्ति जळणासातर खर्च होईल व ती कमीत कमी तीन वर्षेपर्यंत जळणाचा खर्च वाचवू शकेल. याची लांबी १३४ मीटर म्हणजे ४२८ फूट असून तें तार्शी १८ मैल वेगानें समुद्राचें अंतर तोडील. याचें इंजिनहि ४४ हॉ. पॉ. चें असून एवढें प्रचंड जहाज १६ हजार टन वजनाच्या बर्फाचा चूर करीत उत्तरध्रुवहि गाठू शकेल.

खरगपूर येथील तांत्रिक संस्था—खरगपूर येथील तांत्रिक शिक्षणाच्या संस्थेला अमेरिकेकडून ६-८९ लाख रुपये किंमतीची यांत्रिक साधनें मिळणार आहेत. संस्थेत आतांपर्यंत ३०० विद्यार्थ्यांच्या अभ्यासाची सोय होती. पण चालू वर्षापासून ४०० विद्यार्थ्यांची सोय करण्यांत आली आहे.

सांड

प्रेग-गुटेरो

गर्भिणी-गर्भ-रक्षक

दत्तत्रेय कृष्ण सांड ब्रदर्स चेंबर लि.
बेदर-मुंबई.

किलोस्कर

शेंगायंत्रें

या यंत्राकडून दर तासाला ७५ ते ८० पोती शेंग फोडली जात असून ते चालविण्यास ६ ते ८ अश्वशक्ति लागते. या-शिवाय लहान प्रमाणावर हातानें व पांवरवर चालणारी यंत्रें मिळतात. सविस्तर माहितीसाठी लिहा.

“कल्याण” पाँवर शेंगा यंत्र

किलोस्कर ब्रदर्स, लि., किलोस्करवाडी

सारस्वत

को-ऑपरेटिव्ह बँक लि

स्थापना-१९१८

सारस्वत बँक बिल्डिंग,
गिरगाव, मुंबई-५.

राष्ट्राकरितां बचत करा.

अधिकृत भांडवल रु.	१०,००,०००
वसूल झालेले भांडवल रु.	७,५८,४००
रिझर्व.....रु.	६,९७,०००
डेवी.....रु.	१,५२,००,०००

बँकेचे सर्व व्यवहार केले जातात.

आरावा-फोर्ट, दादर, माहिम, बेळगांव, पु.

अर्थ

बुधवार, ता. १९ सप्टेंबर, १९५६

संस्थापक :
श्री. वामन गोविंद काळे
संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

खताचें उत्पादन वाढविण्यासाठी कारखाना

पंतप्रधान श्री. जवाहरलाल नेहरू ह्यांनी दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाबद्दल लोकसभेत बोलतांना शेतीच्या उत्पादनाच्या महत्त्वाकडे मुद्दाम लक्ष वेधलें होतें. शेतीचें उत्पादन वाढण्यावर कार्यक्रमाच्या यशाची मदार आहे, ही गोष्ट पुष्कळदां स्पष्ट करण्यांत आलेली आहे. शेतीचें उत्पादन वाढविण्यासाठी खतांचा उपयोग अधिक प्रमाणांत करण्यांत आला पाहिजे ह्या मुद्याकडे अन्नमंत्री श्री. पंजाबराव देशमुख ह्यांनीहि लक्ष वेधलेलें आहे. भारतांत नांगल, रुकेला आणि नेवेली ह्या ठिकाणीं खताचे कारखाने काढण्याचा भारतीय सरकार विचार करीत आहे. आणखीहि एक कारखाना काढण्यासंबंधी मध्यवर्ती सरकारचें उत्पादनखातें सध्यां विचार करीत आहे. मसुरी येथें राज्यांच्या शेतकी-मंत्र्यांची एक परिषद नुकतीच भरली होती. दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या अखेरीपर्यंत ४,८०,००० टन नत्रयुक्त खतें वापरण्यांत यावीं म्हणून प्रयत्न करण्यांत यावेत अशी शिफारस ह्या परिषदेनें केली आहे. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या अखेरीस देशांतील नत्रयुक्त खताची मागणी ८,७०,००० टनांपर्यंत वाढेल असा अंदाज परिषदेनें केला आहे. सिंद्री येथील खताच्या कारखान्याचा विस्तार आणि नव्यानें स्थापन करण्यांत येणारे तीन कारखाने, ह्यांच्या उत्पादनक्षमतेचा विचार करतां भारतामधील खताचें उत्पादन ३,८३,००० टनांपर्यंत जाईल. भारतीय सरकारच्या शेती व अन्नखात्यानें १९६१ अखेर खताच्या गरजेचा जो अंदाज केला होता, त्यापेक्षा वरील उत्पादनाचा आंकडा थोडासाच अधिक आहे. उत्पादन-खात्याचें मत असें आहे, कीं शक्य असेल तर दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या अखेर खताचें उत्पादन ४,८०,००० टनांपर्यंत वाढविण्यांत यावें.

खाणीसाठी लागणारी यंत्रसामुग्री

भारतीय सरकारनें दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या कालांत कोळशाचें उत्पादन ३.७ कोटी टनांवरून ६ कोटी टनांपर्यंत वाढविण्याचें ठरविलें आहे. तिसऱ्या कार्यक्रमांत हें उत्पादन १५ कोटी टनांपर्यंत आणून ठेवण्याचाहि सरकारचा इरादा आहे. बहुतेक सर्व उत्पादनवाढीच्या योजना सार्वजनिक मालकीच्या विभागासाठीच आंखण्यांत आलेल्या आहेत. शिवाय खाणींमधील उत्पादनपद्धति शक्य तितकी यांत्रिक करण्याचाहि सरकारचा मानस आहे. पण उत्पादनवाढीसाठी आणि यांत्रिकीकरणासाठी बऱ्याच यंत्रसाहित्याची आवश्यकता आहे. सध्यां भारतांत खाणीं-साठी लागणारी यंत्रसामुग्री तयार करणाऱ्या सहा कंपन्या आहेत. तरी सुद्धां अधिक गुंतागुंतीची आणि अद्ययावत् पद्धतीची जरूर ती यंत्रसामुग्री परदेशांतूनच आयात करावी लागते. गेल्या महिन्यांत लोकसभेत अशी माहिती सांगण्यांत आली कीं, सार्वजनिक मालकीच्या खाणींसाठी दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत ४२ कोटी रुपये किंमतीची यंत्रसामुग्री लागेल. ह्यापैकी दोनतृतीआंश किंमतीची

यंत्रसामुग्री कोळशाच्या खाणींसाठी लागेल. ह्यावरून कोळशाच्या खाणींसाठी लागणाऱ्या यंत्रसाहित्याचें महत्त्व लक्षांत येतें. अशा प्रकारची यंत्रसामुग्री तयार करण्यासंबंधी भारतीय सरकारला सध्या देण्यासाठी सोव्हिएट तंत्रज्ञांचें एक मंडळ ह्या महिनाअखेर भारतांत येणार आहे. मध्यप्रदेशांतील कोर्बा येथील कोळशाच्या खाणी चालविण्यासंबंधी असाच तांत्रिक सल्ला रशियन तज्ज्ञ देणार आहेत. मिलई येथें निघणाऱ्या पोलादाच्या कारखान्याला लागणारा कोळसा ह्याच खाणी पुरविणार आहेत.

परदेशीय चलनाची पडणारी तूट

दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेसाठी लागणाऱ्या परदेशीय चलनांत भारताला १,२०० कोटी रुपयांच्या चलनाची तूट येईल असा अंदाज करण्यांत आलेला आहे. तथापि भारताचे अर्थमंत्री श्री. टी. टी. कृष्णाम्माचारी ह्यांना असा पूर्ण विश्वास वाटत आहे कीं ही तूट भरून काढतां येईल. हें साध्य करण्यासाठी निर्यात वाढविणे, आयात कमी करणे आणि इतर देशांशी रुपयांत मालाची किंमत देण्याच्या अटींवर स्वतंत्र व वेगवेगळे व्यापारी करार करणे हे मार्ग अवलंबिले जातील असें समजतें. ह्याच धोरणाला अनुसरून इजिप्तशी करार करण्यांत आला आहे. करारामुळें भारताला ५ कोटी रुपयांचें परदेशीय चलन कमी लागेल असा कयास आहे. गेल्या वर्षी भारतानें इजिप्तकडून २८ कोटी रुपयांचा माल आयात केला. उलटपक्षीं, भारतानें इजिप्तला २३ कोटी रुपयांचा माल निर्यात केला. किंमत रुपयांत देण्याच्या करारामुळें भारताला ५ कोटी रुपयांचें परदेशीय चलन कमी लागेल. जागतिक बँकेनें असा अंदाज केला आहे, कीं भारतामध्ये काढण्यांत येणाऱ्या पोलादाच्या कारखान्यांमुळें भारताची परदेशीय चलनविषयक परिस्थिति अधिक भक्कम होईल. नवीन कारखान्यांतून पोलादाचें उत्पादन १९५८ साल-अखेर चालू होईल. त्यानंतर पोलादाच्या आयातीवर ह्या उत्पादनाचा परिणाम दिसूं लागेल. त्याचप्रमाणें, कारखान्यांतून उत्पादनाची सर्व शक्ति ज्यावेळीं वापरली जाईल त्यावेळीं भारत पोलादाची निर्यातहि करूं लागेल. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या कालखंडांत १.८ कोटी टन पोलाद निर्माण करण्याचा भारतीय सरकार विचार करीत आहे, असें समजतें.

हवामानाचें नियंत्रण-राजकीय हत्यार

“हवामानाचें जागतिक नियंत्रण करतां येण्याची शक्यता लवकरच निर्माण होईल. एका ठिकाणाहून संबंध जगाच्या हवामानास त्यामुळें वळण लावतां येईल आणि हें हत्यार राजकीय-दृष्ट्या फारच प्रभावी ठरेल. अपवस्त्रापेक्षाहि हें हत्यार अधिक हानिकारक होईल.” डॉ. जॉन न्यूमन, एक वडे अमेरिकन शास्त्रज्ञ व अॅटोमिक एनर्जी कमिशनचे सदस्य, ह्यांनी असें मत व्यक्त केलें आहे.

“ आपला हिंदुस्थान ”

(INDIA-1956)

“ इंडिया १९५६ ” हा एक उपयुक्त संदर्भग्रंथ, मध्यवर्ती सरकारच्या, “ माहिती व प्रसिद्धि ” सात्याने, १९५३ पासून दरवर्षी प्रसिद्ध केला जातो, त्या ग्रंथाची १९५६ ची आवृत्ति आहे. या वार्षिकांत दरवर्षी सुधारणा होत जाऊन, या वर्षीचा हा ग्रंथ ५९२ पृष्ठांचा, भरपूर माहितीने व आंकड्यांनी भरलेला, ३७ प्रकरणांचा आहे. शिवाय शेवटी परिशिष्टे, आधारभूत ग्रंथांची व रिपोर्टांची विस्तृत यादी व सूची आहे, त्यामुळे या ग्रंथांची उपयुक्तता वाढली आहे.

आजकाल घोषरं वर्तमानपत्रे दिसतात. त्यांत वेळोवेळी आलेली माहिती लक्षांत ठेवणे कठीणच. लेखकवर्ग व अभ्यास वाचक यांत सारखी वाढ होत आहे. यांना तर हा संदर्भग्रंथ फार उपयुक्त आहेच. पण सामान्य जिज्ञासू वाचकवर्गासहि, हा ग्रंथ नेहमी हाताशी ठेवून, वेळोवेळी तो पाहण्यायोग्य आहे. यांत ३७ प्रकरणे आहेत व त्यांत सच्चून माहिती व आंकडे दिले आहेत.

साधारण कल्पना यावी म्हणून हाताळलेल्या विषयांची माहिती (वरवर) देत आहे: सुरवातीला आपल्या देशाची, लोकांची, इतिहासाची, राज्यघटना व राज्यव्यवस्था, सरकार, लोकसभा व राज्यसभा यांची माहिती आहे. पुढे निरनिराळ्या क्षेत्रांतील विस्तृत माहिती आहे. शिक्षण, आरोग्य, बजेट (अंदाजपत्रक), राष्ट्रीय कर्ज, बँका, शेती, व्यापार, उद्योगधंदे, शास्त्रीय संशोधन, मजूर, न्यायालय, वीज उत्पादन, पाटबंधारे, रेल्वे, वाहतुकीचे मार्ग, कालवे, पोस्ट, तारखाते, टेलिफोनव्यवस्था, आकाशवाणी, वगैरे वगैरे दररोज वर्तमानपत्रांत येणारे विषय आहेत. त्यापुढे आपले संस्कृति संवर्धन, सामाजिक सुधारणा, मागासलेल्यांची प्रगति, निर्वासितांचे प्रश्न, वगैरेबद्दल आंकडेवार माहिती आहे. शेवटी, १९५५ मध्ये पास झालेल्या कायद्यांची माहिती, निरनिराळ्या प्रांताबद्दलची माहिती, सेळांचे बाबत माहिती, १९५५ मध्ये घडलेल्या मुख्य मुख्य घटना, १९५५ मध्ये मध्यवर्ती सरकारने दिलेल्या पदव्या, वगैरे देऊन शेवटच्या ५० पानांत ह्या ग्रंथांचे आधारभूत ग्रंथ व रिपोर्ट यांची विषयवार विस्तृत यादी व सूची जोडली आहे. जिज्ञासू व अभ्यासू वाचक व लेखक यांना निरनिराळ्या विषयांवरील उपलब्ध वाङ्मयाची ओळख करून घेता येईल. विस्तृत सूचीमुळे ह्या संदर्भग्रंथाची उपयुक्तता वाढली आहे.

असा उपयुक्त ग्रंथ, सरकारने इतर रिपोर्टांप्रमाणे स्वस्त किंमतीला घावयास हवा असे आमचे मत आहे. आजची साडेसात रुपये ही किंमत फार वाढते. आज यांत पुष्कळ जाहिराती आहेत त्यांत वाढ झाल्यास ग्रंथ कमी किंमतीत देणे परवडेल. शिवाय तो इतर सरकारी रिपोर्टांप्रमाणे, सरकारी छापखान्यांत छापल्यास किंमत उतरून, जास्त वाचकांना घेण्यास परवडेल. आजच सरकारी “ अंबर चरखा ” कमीतीचा रिपोर्ट हाती आला आहे. त्याची ४८९ पृष्ठे असून किंमत ₹ ६.१० आहे, याकडे आम्ही सरकारचे लक्ष वेधू इच्छितो.

असो, असे उपयुक्त संदर्भग्रंथ, आमच्या वाचकांनी, अधिकृत माहिती व जरूर अशी आंकडेवारी आपल्यापुढे सतत राहावी म्हणून, आपल्यापुढे ठेवावा.

ग. कृ. चितळे, पुणे ४.

गुदामांतील धान्याचे शत्रू

भारतातील गुदामांतून साठवून ठेवलेल्या धान्यापैकी ३५ लक्ष टन अगर एकूण उत्पादनाच्या ५ टक्के धान्याची नासाडी वा खराबी झाल्याने वाया जाते असा अंदाज आहे.

सध्यांच्या अपेक्षेप्रमाणे पंचवार्षिक योजनेच्या मुदतीत अन्न-धान्याचे उत्पादन प्रतिवर्षी १ कोटी टनांनी वाढणार असल्याने त्याचा साठा करण्याचे प्रमाण वाढेल. तसेच त्याबरोबरच नासाडीचे व खराबीचे मानही वाढणार आहे. त्यामुळे दिवसेंदिवस अन्न-धान्याची अधिक स्वच्छता ठेवून साठवण करण्याचे महत्त्वही वाढत जाणार आहे.

किडे, उंदीर आणि ओल हे साठवणीतील धान्याचे तीन मुख्य शत्रू होत. त्यापैकी कीड हा महाभयंकर शत्रू होय. साठवण केलेल्या धान्याचा फळा उडून नये म्हणून या शत्रूशी मुकाबला केला पाहिजे. आपल्या घरांतील धान्याचा साठा, मग तो कितीही कमी असो, नीट ठेवण्याकरिता योग्य ती दक्षता प्रत्येकाने घेतली पाहिजे.

धान्य साठवून ठेवण्यासाठी हवा सेटण्याची चांगली सोय असलेले व ओल मुळीच नसलेले गुदाम हवे.

धान्याची पोती सारख्याच आकाराची व वजनाची असतील तर त्यांची रास लावून ठेवता येणे शक्य होईल. पोत्यावर सरपटत जाणाऱ्या किड्यांचा नाश करण्यासाठी त्या पोत्यांच्या राशीवर ५ टक्के बेझिन हेक्झाक्लोराइड जंतुनाशकाची पूड पसरावी. दर १०० चौरस फूट क्षेत्रास आठ औंस अशा प्रमाणांत ते पसरावे. तथापि या जंतुनाशक मुकटीचा वापर केला असताही काही विशिष्ट जंतू पोत्यांतच असल्याने धान्यास कीड लागतेच. यावर उपाय म्हणून धान्याच्या राशीस विशिष्ट पद्धतीने धुरी देतात. त्याकरिता इथिलिन डायक्लोराइड कार्बन टेट्राहोराइडचे मिश्रण वापरण्यांत येते.

गुदामांतील धान्याचा दुसरा मोठा शत्रू म्हणजे उंदीर होय. १०० उंदीर प्रतिवर्षी सुमारे २०० ते २७० मण धान्याची नासाडी करू शकतात. एका उंदराच्या जोडप्यापासून वर्षांत ८०० उंदीर जन्माला येऊ शकतात. त्यामुळे शहरांतील काय किंवा खेड्यांतील काय बहुतेक घरांतून उंदरांचा सुटसुळाट झालेला दिसतो.

या शत्रूचा बंदोबस्त करण्यासाठी गुदामांत त्यास शिरकाव मिळणार नाही अशी व्यवस्था केली पाहिजे. याकरिता गुदामाची जमीन सिमेंट काँक्रीटची करून घेतली पाहिजे. त्याची दारेहि बिनफटीची असावीत. शिवाय दरवाजाच्या खालच्या भागावर सहा इंचाचा पत्राही मारलेला असावा. याशिवाय उंदरांचे मान कमी करण्यासाठी शिंग फॉस्फाईड हे विषारी द्रव्य ओले धान्य, आटा अगर हरभऱ्याच्या डाळीचे पीठ यांत कालवून उंदीर येतात अशा ठिकाणी ठेवावे.

गुदामांत चांगल्या प्रकारे सुकविलेले धान्य साठवून ठेवणे हे उत्तम. ओळीस वाढ मिळणार नाही अशा गुदामांत धान्याची पोती नीट रचून ठेवल्यास धान्य दीर्घकाळपर्यंत चांगल्या स्थितीत राखित राहील.

तथापि, धान्याची खराबी टाळण्यासाठी ठराविक गुदामांतील धान्याचे नमुने घेऊन त्यांची तपासणी करून आली पाहिजे. अशा तपासणीनंतर योग्य ते उपाय घेऊन योजावेत म्हणजे धान्याच्या खराबीचा धोका उरत नाही.

सरकारी यंत्रणा आणि सहकारी संघटना

लेखक :—श्री. ल. का. कुलकर्णी बी. ए.

C/o को-ऑप. ट्रेनिंग कॉलेज, पुणे १.

भारताचे व्यापारमंत्री (व आतांचे अर्थमंत्री) श्री. टी. टी. कृष्णाम्माचारी ४ ऑगस्टला कुंभकोणम् येथे भाषण करतांना म्हणाले “अप्रचलित बनलेल्या जुनाटः इंग्रजी विधिनियमांनी सहकारी खातीं अद्याप जखडलेली पाहून खेद वाटतो. कांहीं शतकांच्या गुलामगिरीमुळे भारतांत अस्वाभाविक अशा अनेक परंपरा, रूढी व कायदे दृढमूल होऊन बसले आहेत. त्यांचा हेतु सहकार्यांचा नुसता देखावा निर्माण करण्याचा असे. परकीय सत्ता स्थानिक लोकांना नानाप्रकारे लुबाडू इच्छित होती. साहजिक तिने लोकांच्या व जगाच्या डोळ्यांत धूळ फेंकण्यासाठी किचकट नियम व कार्यपद्धती रूढ करून ठेवल्या.”

भारत सरकारच्या एका जबाबदार मंत्र्याचे वरील उद्गार सहकारी चळवळीच्या सद्यःस्थितीचे कांहीं अंशी द्योतक आहेत. सुमारे ५२ वर्षांपूर्वी या चळवळीस सुरुवात झाली. परंतु पाहिजे तितके यश आलेले नाही. अनेक कारणांपैकी त्यावेळच्या सरकारची वर नमूद केलेली कार्यपद्धति हे एक कारण असू शकेल. अखिल भारतीय ग्रामीण पतपुरवठा पहाणी समितीने असे स्पष्टपणे प्रतिपादिले आहे की ‘सहकारी चळवळीला अपयश आलेले आहे; तथापि ही चळवळ यशस्वी झालीच पाहिजे.’ (Co-operation has failed but co-operation must succeed.)

सहकारी चळवळ-सरकारप्रेरित

सहकारी चळवळीच्या अपयशाचे आणखी एक कारण म्हणजे ही चळवळ सरकारप्रेरित आहे, हे होय. इंग्लंडप्रमाणे लोकांनी स्वयंपूर्ण रीतीने या चळवळीला सुरुवात केली नाही. शेतकऱ्यांना व अढाणी जनतेला कर्जमुक्त करण्यासाठी ही चळवळ त्यांच्या-वर लादली गेलेली आहे. हेतु कितीहि पवित्र असला पण जोपर्यंत त्याची जाणीव होत नाही तोपर्यंत त्याचे महत्त्व कळत नाही. सहकारी चळवळ ही एक सामाजिक सुधारणा म्हणून पुढाऱ्यांनी हाती घेतली असती व सहकारी शिक्षणाचे पवित्र कार्य आरंभीच अंगिकारले असते तर आज दिसणारे अपयश आले नसते. तथापि आतां स्वातंत्र्यानंतर भारत सरकारने सहकारी कार्याच्या विकासासाठी टाकलेली पाऊले निःसंशय प्रगतिपर आहेत यांत शंका नाही. तथापि आणखी एका बाबीचा विचार करणे जरूर आहे.

सहकार्यांचा नुसता देखावा नको

सरकार मोठमोठ्या योजना आंखीत आहे, आश्वासने देत आहे, सहकारी चळवळ फोंफावली गेली पाहिजे म्हणून त्यासाठी मोठमोठ्या रकमा खर्ची पाडत आहे. अशा वेळी त्याची अंमल-बजावणी व्यवस्थित होत आहे किंवा नाही, सहकारी चळवळीबाबत लोकांत विश्वास व निष्ठा उत्पन्न होत आहे किंवा नाही, याचा विचार केला पाहिजे. वेळोवेळी सहकारी कायद्यांत जरूर ते त्रिफार केले गेले पाहिजेत. सर्वकल्याण राज्यस्थापनेच्या स्वप्नांत सहकार्यांचा नुसता देखावा नको आहे. कांहींतरी भरीव कार्य हावयास पाहिजे. सहकारी भावना लोकांत दृढ होणे जरूर आहे. त्यासाठी खेडोपाडी सहकारावर व सरकारी मदतीच्या आर्थिकरणार्थ व्याख्याने दिली गेली पाहिजेत. सिनेमा, लोकनाट्य, डेओ, इ. च्या साहाय्याने जनताजागृती केली पाहिजे. खेडोपाडी सहकारी चळवळीला पोषक असा प्रसार केला गेला पाहिजे. तरच सरकारच्या पैशांचे चीज होईल.

सहकारी संस्था-ग्रामीण विकासाचे साधन

भारतासारख्या शेतीप्रधान देशांत सहकारी संघराज्य स्थापन करावयाचे असेल तर त्यासाठी ग्रामीण विकासाचे साध्य डोळ्यापुढे ठेवणे अपरिहार्य आहे. हा ग्रामीण विकास साधा-वयाचा कसा? सहकारी संस्था स्थापन करणे हे एक ग्रामीण विकाससाधन आहे याबद्दल कोणाचे दुमत होणार नाही. म्हणूनच सरकारने दुसत्या पंचवार्षिक योजनेत त्या दृष्टीने तरतूद केलेली आहे. सरकारला सहकारी चळवळीत प्रत्यक्ष भाग घेणे क्रम-प्राप्त ठरत आहे आणि त्या दृष्टीने सरकारी यंत्रणा राबविली जात आहे. तथापि सरकारी यंत्रणा सहकारी संघटनेला पोषक ठरेल की मारक ठरेल, याचा विचार करणे जरूर आहे.

सरकारी भागीदारी (State Partnership)

सरकारची भागीदारी म्हणजे काय? ती इतर भागीदारी धंद्याप्रमाणे आहे की काय? तिची मुदत किती राहणार? त्यामुळे सहकारी कार्यावर इष्ट की अनिष्ट परिणाम होणार? इत्यादि प्रश्न विचारले जातात. सरकारची भागीदारीची पद्धत इतर धंदेवाईकांप्रमाणे किंवा जोईटस्टॉक कंपन्यांप्रमाणे राहणार नाही. सरकार ५१ टक्के भांडवल सहकारी धंद्यांत गुंतविणार आहे. तथापि त्यामुळे सहकाराच्या मूलभूत तत्त्वांची पायमल्ली होणार नाही याची काळजी सरकार घेत आहे. सहकारी संस्थांना स्वाजगी संस्थांकडून होणारा विरोध टाळण्यासाठी व स्पष्ट टिकाव धरून राहण्यासाठी सरकारी भागीदारीचा उपयोग होणार आहे. सहकारी संस्थेच्या संचालक मंडळांत सरकारचे कांहीं अधिकारी राहतील. अर्थात् त्यांचे बहुमत राहणार नाही किंवा गुंतविलेल्या भांडवलाच्या प्रमाणांत ढाथरेक्टरांची संस्थाहि राहणार नाही याची दक्षता घेतली जाईल. सहकारी संस्थांचा व्याप वाढविणे, त्यांची भरभक्कम पायावर उभारणी करणे, स्पर्धे-च्या युगांत तग धरून राहण्यास मदत करणे, अशाच प्रकारचे हेतु सरकारी भागीदारीप्रमाणे आहेत हे लक्षांत ठेवले पाहिजे. “सरकार हळू हळू धंद्यांत शिरकाव करून घेत आहे व सर्व उद्योगधंद्यांची मालकी स्वतःकडे घेत आहे आणि त्या दृष्टीने सहकारी संस्थांना सरकार सट्टा हाताने मदत करित आहे.” अशा तऱ्हेचे आरोप केले जातात. वास्तविक हे आरोप निराधार आहेत. सहकारी संस्था स्वतःच्या पायावर उभ्या राहिल्यावर सरकार हळूहळू आपला पाय काढतां घेईल. सहकारी संस्था स्वावलंबी झाल्यावर सरकारची गरज त्यांना लागणार नाही. त्यांच्या मदतीची आवश्यकता त्यांना भासणार नाही. परंतु तोपर्यंत सरकारी यंत्रणा कार्य कशा प्रकारे करू शकेल हे पाहिले पाहिजे. सहकारी संस्था या सरकारी यंत्रणेच्या रुळाखाली दाबल्या जाणार नाहीत याची जागरूकतेने दक्षता घेणे आवश्यक आहे. सहकारी संस्थेच्या अंतर्गत कारभारांत सरकारी अधिकाऱ्यांकडून हस्तक्षेप होणार नाही याची काळजी घेतली गेली पाहिजे. सहकारी संस्थेत सरकारच्या भांडवलामुळे संपूर्ण स्वायत्ततेत बाध येता कामा नये. अर्थात् सहकारी कायद्याचे व नियमांचे संपूर्ण बंधन त्यांना राहिलेच.

सरकारचे हात बळकट केले पाहिजेत

प्रचलित सरकार कोणत्याहि राजकीय पक्षाचे असले तरी सर्वांनी-विरोधी पक्षांनीसुद्धा-ग्रामीण विकास साधण्यासाठी, भारताच्या आर्थिक स्वातंत्र्यप्राप्तीसाठी, सरकारला योग्य ते साहाय्य केले पाहिजे. जेथे सहकारी चळवळ बाल्यावस्थेत आहे तेथे सरकारी भागीदारीचा फारच उपयोग होण्यासारखा असल्या.

मुळें त्यासाठी सरकारचे हात बळकट करणें अत्यंत जरूर आहे. सहकारी चळवळ स्वावलंबी होण्यासाठी सुरुवातीस सरकारी मदतीची व सरकारी यंत्रणेची जरूरी आहे. प्रा. भागवत महाजन, एम्. ए. यांचे याबाबर्तीत सालील विचार मननीय आहेत.

“सहकारी संस्था या स्वयंपूर्ण व स्वावलंबी होताच सरकारने हळूहळू आपला पाय काढता घ्यावा. सहकारी चळवळीला एकदां कां सहकारी प्रेरणा व चालना मिळाली व सहकारी संस्था ह्या आपला बचाव व वाढ करण्यास समर्थ झाल्या कीं सरकारचें कार्य संपलें. ह्याचाच अर्थ असा कीं, आज अज्ञात असलेली चळवळ सशक्त बनेपर्यंत “सरकारी भागीदारी” हें ‘टॉनिक’ म्हणून वापरावें. त्यानंतर सरकारी भागीदारी नष्ट करून चळवळ ही ‘लोकांकडून चळवळ’ म्हणूनच चालवावी.”

सरकारी भागीदारीचें टॉनिक चालू असेपर्यंत सरकारी यंत्रणेचें कार्य सहकारी संस्थेला पोषक असेच चालू राहिलें पाहिजे. तरच सहकारी संघराज्याचें स्वप्न साकार होण्याचा संभव आहे.

दि बाँबे स्टेट को. बँक लि.

वरील बँकेस अहवालाच्या वर्षी ६,२२,५७९ रु. नफा झाला. गेल्या वर्षी ३ लक्ष, ९० हजार रु. नफा झाला होता. ५% डिव्हिडेंडला ३,०६,५१४ रु. लागतील. ठेवीत ३०६ लक्ष रुपयांची वाढ होऊन त्यांची रक्कम १२,८६ लक्ष रु. झाली. जिल्हा बँकांचें व्यवहारक्षेत्र वाढविण्याच्या धोरणास अनुसरून, बँकेने गेल्या वर्षी १० शाखा बंद केल्या. दोन शाखा अहमदनगर जिल्ह्यांत व एक शाखा रत्नागिरी जिल्ह्यांत, अशा तीन शाखा नव्याने काढण्यांत आल्या. शेतीच्या मालाच्या किंमतींत अहवालाचे साली वाढ झाली, त्यामुळे कर्जफेड अधिक चांगली होऊन थकबाकींत घट झाली. अल्प मुदतीच्या कर्जांत १२ लक्ष रुपयांची वाढ झाली. वैयक्तिक कर्जे जुन्या कर्जदारांपुरतीच मर्यादित ठेवण्यांत आली आहेत. त्यांची रक्कम ३२ लक्ष रु. आहे. बँकेच्या ६२ शाखांपैकी २९ शाखांना मिळून २.१६ लक्ष रु. तोट्या आला. अशा १० शाखांच्या तोट्याचे पोटी सरकारकडून ३६,२३६ रु. सबासिडी मिळाली.

सहकारी साखर कारखान्यांची वाढ होत आहे. त्यांच्यासाठी मागविलेल्या यंत्रसामुग्रीसाठी १४३.५५ लक्ष रुपयांच्या लेटर्स ऑफ क्रेडिटची हमी बँकेने घेतली आहे. इंडस्ट्रिअल फायनान्स कॉर्पोरेशनचे कर्ज त्यांच्या हाती पडेपर्यंतच्या यंत्रसामुग्रीवरील खर्चाची तरतूद बँकेला करावी लागणार आहे. बँकेचे ऑनररी मॅनेजिंग डायरेक्टर सहकारी साखर कारखान्यांना मार्गदर्शन करण्यासाठी आपला बहुमोल वेळ देत आहेत. (चेअरमन : आर. जी. सरय्या. ऑ. मॅ. डायरेक्टर : व्ही. पी. वदें. मॅनेजर : वाय. बी. गायतोंडे)

घुळें अर्बन को. बँक लि.

सभासदसंख्या १,४४७, शेअर भांडवल १,३१,६२० रु., ठेवी ५,१५,३७७ रु., देणें कर्ज ४,८८,८४५ रु., नफा ९,१२३ रु., असे अहवालांतील प्रमुख आंकडे आहेत. कर्जाची बाकी पद्धतशरिरीतीने कमी करण्यांत येत आहे. ५% डिव्हिडेंडला ६,५६१ रु. लागतील. बँकेच्या खेळत्या भांडवलापैकी (१०१ लक्ष रु.) ३,५२,८८८ रु. बँकेच्या स्वतःच्या मालकीचें (शेअर भांडवल + रिझर्व्ह + इतर फंड) आहेत. (चेअरमन : सिकंदर अबदुल कादर. मॅनेजिंग डायरेक्टर : अहमद कमाल. मॅनेजर : ए. एस. देशपांडे)

रशिआंतील शेतीचें वाढतें उत्पादन

भारताला स्वातंत्र्य मिळाल्यापासून देशाच्या औद्योगिक प्रगतीकडे अधिक लक्ष पुरविण्यांत आलें तें युक्तच होतें. तथापि उद्योगधंद्यांच्या विकासावरच सर्व लक्ष केंद्रित करण्याने आर्थिक जीवनाची वाढ एकांगी होते ही गोष्ट रशिआच्या उदाहरणावरून स्पष्ट झालेली आहे. स्टॅलिनच्या कारकीर्दीत रशिआच्या संरक्षणाच्या दृष्टीने भारी उद्योगधंद्यांवरच सर्व जोर देण्यांत आला. त्यामुळे शेतीचा विकास खुरटला व लोकांचें जीवनमान उंचावण्याचे प्रयत्न अतिशय अवघड झाले. स्टॅलिननंतर अधिकारावर आलेल्या सरकारने शेतीच्या विकासाचा अनुक्रम बराच बराच लावला. शेतीचा विकास जलद घडवून आणण्यासाठी त्यांनी वाढतें यांत्रिकीकरण आणि सतांचा वाढता उपयोग हे उपाय अंमलांत आणले. त्याशिवाय शेतीच्या उत्पन्नावरील कर कमी करणें, सरकारला सक्तीने धाव्याच्या धान्यांत कपात करणें, शेतकऱ्यांना त्यांच्या मालाच्या किंमती अधिक देणें, साजगी मालकीच्या शेतीला उत्तेजन देणें, इत्यादि उपायांचाहि अवलंब करण्यांत आला. चालू साली रशिआवर निसर्गानेहि कृपा केली आहे. त्यामुळे पिके चांगली आली आहेत. १९५२-५३ साली रशिआन सरकारला शेतकऱ्यांकडून ४.०५ कोटी टन धान्य मिळालें. चालू वर्षी ६.२६ कोटी टन धान्य मिळेल असा अंदाज आहे. नव्याने लागवडीस आणलेल्या जमिनींतील पिकांचाहि ह्या यशांत भाग आहे. अन्नधान्याप्रमाणें दूध व मांस ह्यांच्या पुरवठ्यांतहि वाढ झालेली आहे. शेतीचें उत्पन्न निसर्गाच्या लहरींवर बऱ्याच प्रमाणांत अवलंबून असल्याची जाणवित रशिआन राज्यकर्त्यांना आहे.

निर्वासितांची संख्या वाढली—गेल्या सहा-सात महिन्यांत पूर्व-पाकिस्तानांतून भारतांत येणाऱ्या निर्वासितांची मासिक संख्या ३०,००० वर गेली आहे, अशी माहिती लोकसभेत सांगण्यांत आली. १९५४ साली दरमहा १०,००० निर्वासित भारतांत येत होते. १९५५ साली त्यांची संख्या दरमहा २०,००० होती. पश्चिम बंगालमध्ये आतांपर्यंत ३० लाख निर्वासित आले आहेत. त्यांची व्यवस्था करणें जड जात आहे.

पूर्व-पाकिस्तानांतील धान्याचा तुटवडा—पूर्व पाकिस्तानचे मुख्यप्रधान श्री. खान ह्यांनी असा अंदाज वर्तविला आहे की, धान्याची टंचाई दूर करण्यासाठी येत्या दोन-तीन महिन्यांत १० लाख टन धान्याची जरूरी आहे. धान्याचा तुटवडा फार गंभीर स्वरूपाचा असून भारत व इतर देशांनी ह्या बाबर्तीत मदत करावी अशी अपेक्षाहि त्यांनी व्यक्त केली आहे.

कण आणि क्षण

ह्या अत्यंत लोकप्रिय (दोन वर्षांत दोन मराठी व दोन गुजराती आवृत्त्या) पुस्तकाचे कर्ते श्री. श्री. वा. काळे संपादक, “अर्थ” हांचे

पुढे पाऊल

चिंतार्कषक विवेचन असलेल्या मार्गदर्शक लघुनिबंधांचा संग्रह.

पृ. सं. १३२] आर्यभूषण प्रेस, पुणे २. [नि. मत् २ रु.

सारस्वत को. बँक लि.

वरील बँकेची प्रगति पायाशुद्ध रीतीने अखंड होत आहे. अहवालाचे वर्षी बँकेस ८८,९४९ रु. निव्वळ नफा झाला. ६३% डिव्हिडंडला ४७,००० रु. लागतील. बँकेच्या एकूण ४,३५० सभासदांत ८०८ महिला आहेत. बँकेच्या शेअर १० रुपयांचा आहे व १२ रु. ८ आ. दराने त्याची विक्री चालू आहे. गेल्या वर्षी भांडवलांत २२,३१० रुपयांची वाढ होऊन ते ७,५८,३९० रु. झाले. बँकेकडील ठेवी १३८ रुपयांच्या १५३ लक्ष रुपयांवर गेल्या. ठेवीपैकी ५४% रकम बिगर सभासदांची आहे, ही गोष्ट विशेष उल्लेखनीय असून, ती बँकेच्या लौकिकाची व किफायतशीरपणाची निदर्शक आहे. बँकेच्या एकूण खेळत्या भांडवलापैकी ७१.५०% रकम रोकड, इनव्हेस्टमेंट इत्यादीत असून २६.२७% रकम येणे कर्जात गुंतविलेली आहे. सेविंग्ज खात्यांतील ठेवीदारांना त्यांना वर्षाअखेर मिळालेल्या व्याजावर १२३% बोनस देण्याची अभिनव प्रथा बँकेने ह्या वर्षापासून चालू केली आहे. बँकेची "राष्ट्रीय बचत-योजना" हि चालू आहे. बँकेच्या अहवालांत कर्जाचे उद्देशानुसार व तारणानुसार वर्गीकरण देण्यांत आले आहे, त्यावरून तिच्या कर्जविषयक धोरणाची उत्कृष्ट कल्पना येते. एकूण कर्जापैकी फक्त ७% कर्ज वैयक्तिक तारणावरच आहे. बाकी सर्व कर्जास मजबूत तारण आहे. वैयक्तिक व इतर तारणावरील कर्जांफेड नियमित करण्यास उत्तेजन मिळवून घेऊन वक्तशीर सभासदांना १,००० रु. पर्यंत ३% सूट देण्यांत येते. म्हणजे, त्यांना व्याजाचा दर फक्त २% पडतो.

कर्जाचा उपयोग कसा करावा व ते फेडण्यासंबंधी कोणती दृष्टि ठेवावी ह्यासंबंधी सभासदांस योग्य मार्गदर्शन व्हावे ह्या हेतूने बँकेने "आपली पत कशी वाढवाल?" ही माहितीपूर्ण पुस्तिका प्रसिद्ध केली. सभासदांना कर्ज देण्याबाबत बँकेचा नेहमी सहानुभूतीपूर्वक दृष्टिकोन असतो हे या पुस्तकावरून दिसून येते.

कर्जाच्या अर्जाचा विचार करित असतांना मध्यम वर्गाच्या आर्थिक परिस्थितीवर विदारक प्रकाश पाडणारी एक घटना व्यवस्थापक मंडळाच्या नजरेस आली. अर्जदाराने लहान रकमेसाठी आपले दागिने व भांडीं मारवाड्याकडे गहाण टाकली होती व त्यावर तो सतत दोन वर्षे दरमहा दर रुपयामागे १ टाणा दराने व्याज भरत होता. ह्या व्यवहारांत व्याजाचा दर दरसाल ७५ टक्के पडत होता. बँकेने अर्जदारास कर्ज देऊन ते दागिने व भांडीं मारवाड्याकडून सोडविली.

ह्यावरून सभासदांना आपल्या आर्थिक गरजा कशा भागवाव्यात त्यासंबंधी बँक काय करू शकते ह्याबद्दल बँकांनी शिकवणूक देण्याची कामगिरी अद्याप पूर्णपणे पार पडलेली नाही हे स्पष्ट झाले आहे. (अध्यक्ष : वा. पुं. वेंक. उपाध्यक्ष : गो. म. लाड. टणीस : शं. वि. संज्ञगिरी).

पुणे जिल्हा को. लँड मॉर्गेज बँक लि.

अहवालाचे वर्षी मागील तीन मंजूर प्रकरणी १०,००० रु. कर्जाऊ यांत आले. वसुलीस पात्र अशा ७१,१९९ रु. येण्यापैकी ४,१४५ रु. वसूल आला; थकवाकी ४७,०५४ रु. राहिली. प्रांतिक चें देणे ३०,४३० रु. थकले आहे. "नवीन कायद्यामुळे नवीन काज प्रियेवद्द २ रु. रक्कम वाढत आहे. सालोसाल पूर्वभाग णामुळे त्रस्त झाला आहे. या वर्षीही तहफुजी जाहीर झाली. अशा परिस्थितीत, सरकारच्या विशेष मदतीवाचून बँकेचा तार चाळणे दुरूग होत आहे."

कॉसमास बँकेचे नवे पदाधिकारी

दि कॉसमास को-ऑपरेटिव्ह अर्बन बँक लि., पुणे या बँकेची वार्षिक निवडणूक दि. ९ सप्टेंबर, १९५३ रोजी होऊन सालीलप्रमाणे पदाधिकारी १९५६-५७ सालकरता निवडून आले आहेत.

१ सल्लागार मंडळ—१ श्री. शं. ल. ओगळे, अध्यक्ष, २. श्री. पां. रा. देव, उपाध्यक्ष, ३. श्री. चिं. वा. भट, ४ श्री. श्री. अ. कानगो, ५. श्री. ग. न. जेजुरीकर.

२ कार्यकारी मंडळ—१. श्री. द. ल. पारखी, कार्याध्यक्ष. २. श्री. वा. म. लेले, उपकार्याध्यक्ष. ३. श्री. वा. रा. होनप, ४. श्री. र. पां. भोंडे, ५ श्री. वा. म. काळे, ६ श्री. दि. वां. कुलकर्णी, ७. न. का. धारपुरे, ८. श्री. वि. ल. हर्दीकर, ९. श्री. य. बा. देहाडराय, १०. श्री. का. वा. सुभेदार, ११. रा. द. भट.

३ स्थानिक आयव्यय निरीक्षक—१. श्री. रा. कृ. देशपांडे, २. श्री. व. का. साठे.

दि कॉसमास को. अर्बन बँक लि., पुणे

२,९९९ सभासद, ठेवीत ३,०६,०६४ रु. ची वाढ, १७३ नवे सभासद, सुवर्णमहोत्सव, १५,८८० रु. नफा, इत्यादि महत्त्वाच्या बाबी अहवालांत दिसून येतात. बँकेच्या नव्या इमारतीत ८५,००० रु. गुंतविण्यास रजिस्ट्रारनी मान्यता दिली आहे. ह्या इमारतीसाठी पूर्वतयारी झाली आहे. बँकेचा ताळेबंद १९५४-५५ अखेर १५ लक्ष, ७२ हजार रु. चा होता, तो आता १८ लक्ष, ९१ हजार रु. चा झाला आहे. (अध्यक्ष : ग. न. जेजुरीकर. चेअरमन : स. वा. कुलकर्णी, बी. ए., एलएल. बी. कार्यवाह : य. श्री. शाळिग्राम.)

दि पूना अर्बन को. बँक लि., पुणे.

वरील बँकेस अहवालाचे वर्षी ४,२०९ रु. नफा झाला. मार्गावर ३३% दराने डिव्हिडंड मिळणार आहे. सालअखेर सेविंग्ज खात्यांत १,०२,४७३ रु., चालू खात्यांत १७,७६० रु., रिकरिंग खात्यांत २०,९०४ रु., मुदत ठेव खात्यांत ७९,४०० रु. अशा रकमा होत्या. बँकेने अहवालाचे वर्षी २,०६,८३३ रु. कर्जाऊ दिले व १,८४,८८० रु. ची वसुली झाली. मागील वर्षीपेक्षा थकवाकी ९ टक्क्यांनी कमी झाली.

(चेअरमन : देविदास त्र्यंबक विसाळ, एल. सी. पी. एस. ऑ. सेक्रेटरी : द. ह. कुलकर्णी.)

बाँबे प्रां. को. लँड मॉर्गेज बँक लि.

वरील बँकेने प्राथमिक बँकांना दिलेली एकूण कर्जे १,०४,०९,४९८ रुपयांची आहेत. त्यापैकी ७,८९,३९५ रुपये सहकारी गृहमंडळांना दिलेले आहेत. अहवालाचे वर्षी १५ लक्ष रुपयांची नवी कर्जे देण्यांत आली. वसुलीचे येण्याशी प्रमाण कमी झाले आहे. येणे मुदलापैकी ४१.६% मुदल वसूल झाले; त्यापूर्वीच्या वर्षी हे प्रमाण ७०.३% होते. निव्वळ नफ्यांतून शिलकी तोटा वजा जातां नफावाटणीस ७३,५२३ रु. येतात. त्यांतून ३१% दराने डिव्हिडंड दिले जाईल. कुळकायद्यामुळे बँकेच्या जुन्या व नव्या कर्जाचे व्यवहारावर परिणाम होत आहे. आतां प्रत्यक्ष जमीन कसणारीनाचे कर्ज दिले जाते. (चेअरमन : ज्योतिंद्र ल. मेहता; मनेजर : जे. के. ठाकरे)

शिवजी बँकेने रोडवूल्ड बँकांना व राज्य सहकारी बँकांनी दिलेली कर्जे
(आकडे लक्ष रूपांचे)

रोडवूल्ड बँका						वर्ष / महिना	राज्य सहकारी बँका									
एकूण		कलम १७ (२) (ए)		कलम १७ (२) (सी)			एकूण		कलम १७ (२) (बी)		कलम १७ (२) (ए)		कलम १७ (२) (सी)		कलम १७ (२) (ए)	
दिलेली कर्जे	घेणी	दिलेली कर्जे	घेणी	दिलेली कर्जे	घेणी		दिलेली कर्जे	घेणी	दिलेली कर्जे	घेणी	दिलेली कर्जे	घेणी	दिलेली कर्जे	घेणी	दिलेली कर्जे	घेणी
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	
१६३,२६	१७,९९	१६,३९	१५,७१	६६,८७	७४	१९५२-५३	१०,८८	६,८३	३५२३	३,९१	१,९२	६,२२	४,६८			
३४६,४३	३६,९५	३५,८५	३०,६३	१४७,५८	२४,७८	१९५४-५५	१७,६९	९,४०	५७५६	९,७६	३,८३	७,१६	४,८९	२०	२०	
४९६,४०	६३,७६	६२,६४	३३,६५	२२७,७५	२८,५७	१९५५-५६	२३,८०	१२,९८	४४३९	१०,३६	२,१४	१२,५९	९,९४	४१	५१	
५३,४८	९७,९८	१४,४७	१,९८	३९,०१	२४,४६	मे १९५५	२,१०	७,७०	४४७	१,६०	३,२९	४६	३,७४		२०	
२७,६७	९०,४१	४,४०	३२	२३,२७	१८,५५	जून "	३,१७	८,४५	३१६२	२,१८	४,५५	६२	३,०५	७	२२	
४३,६३	१३,५७	१०,५४	४६	३६,०८	११,५८	जुलै "	२,०८	९,५२		६२	१,०८	१,५१	९३	७,०९	७	२९
४२,५२	२२,६८	२७,४३	८,३८	१५,०९	१२,७६	ऑगस्ट "	३,७९	१२,०७	२६४	१,९९	२,५१	१,६१	८,५३	१०	३१	
२०,८६	१०,७२	१३,२६	१,३८	७,६०	७,८०	सप्टेंबर "	१,५४	१२,६०		६२	३४	२,३५	१,१५	९,२०	५	४
११,८८	८,१२	८,८१	१,६४	३,०७	४,९४	ऑक्टो. "	१,४८	१२,८८		५८	५९	२,२९	८७	९,५४	२	४१
२७,८५	१०,८९	१७,४४	३,२७	१०,४१	६,१८	नोव्हेंबर "	१,४७	१३,३९		५५	६१	२,६३	८८	९,६८		४१
४९,७८	११,५६	३१,७५	११,१६	१८,०३	१८,८६	डिसेंबर "	१,६१	१३,०४		४६	५९	२,७०	१,०३	९,४४		४१
४९,७३	३५,४७	४८,८४	१५,००	१०,९०	१८,९४	जाने. १९५६	१,१७	१३,१७		४६	२७	२,५७	९०	९,७०		४१
५२,२६	४८,५४	३८,४६	२२,८३	१३,८०	२४,१७	फेब्रुवारी "	२,५०	१३,३९		४६	५२	२,५२	१,९९	९,८८		४१
७५,३०	६३,७६	५२,४०	३३,६५	२२,९०	२८,५७	मार्च "	२,१५	१२,९८		३९	१८	२,१४	१,८६	९,९४	११	५१
६३,०५	५८,९८	३१,८९	१९,५१	३१,१६	३७,९३	एप्रिल "	२,२२	१२,००		३७	४०	१,५१	१,६२	९,४५	२०	६१
७९,७५	६०,४२	३३,०७	१९,२९	४६,६८	३९,६०	मे "	२,७७	१२,६२		२७	२१	१,०८	२,५६	१०,६२		६१
८१,३१	५४,७६	३४,२८	१५,६६	४७,०३	३७,५७	जून "	४,२१	१४,११		२	८८	९३	२,९८	१२,६८	३५	९१

घाऊक मालाच्या किमतीचा इंडेक्स नंबर
(ऑगस्ट १९३९ अखेरचे वर्ष = १००)

	मासिक सरासरी					
	जुलै १९५५	जून १९५६	जुलै १९५६	जून १९५६ चे मानाने जुलै १९५६ मध्ये वाढ(+) अथवा घट(-)	जुलै १९५५ चे मानाने जुलै १९५६ मध्ये वाढ(+) अथवा घट(-)	
१. अन्नविषयक माल ...	३०९.७	३६६.२	३८०.३	+३.९%	+२२.८%	
२. औद्योगिक कच्चा माल ...	४०८.२	४७९.४	४९२.१	+२.६%	+२०.६%	
३. अर्ध-पक्का माल ...	३२९.६	३९१.८	३९५.३	+०.९%	+१९.९%	
४. कारखान्याचा पक्का माल ...	३७०.९	३७७.६	३८५.७	+२.१%	+४.०%	
५. इतर ...	५६२.६	५१८.६	५६०.४	+८.१%	-०.४%	
एकूण सर्व माल ...	३५५.६	३९७.९	४०९.०	+२.८%	+१५.०%	

तजान दंतरोसांवर

★ साकडछाप म्हणजेच द्यावी दूध पावडर ★

हे पत्र पुणे पेट शिवाजीनगर घ. नं. ११५१ आर्यभूषण छापखान्यात केशव गणेश शारंगपापा यांनी छापले आहे.
श्रीपाद वामन काळे, बी. ए., यांनी 'दुर्गाधवास' ८२१ शिवाजीनगर (पो. ऑ. डेकन निमसलाना) पुणे ४ येथे प्रिंट केले आहे.